

Нощемъ.

Трепкатъ леко на небето
Свѣтитъ звѣздички,
До едничка азъ ги виждамъ
Съ ясни си очички.

Мѣсеца пѣкъ кротко, тихо
Гледа отъ високо,
Свѣтлина си блѣдна, рѣдка
Прѣска на широко.

По кумини, стари сгради
Грозно бухалъ буха
Кукумявки страшно крѣскатъ
Въ тишината глѣха. . . .

София.

Теменушковъ.

